

LO CRIT D'ESpanya

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

5 CÉNTIMS

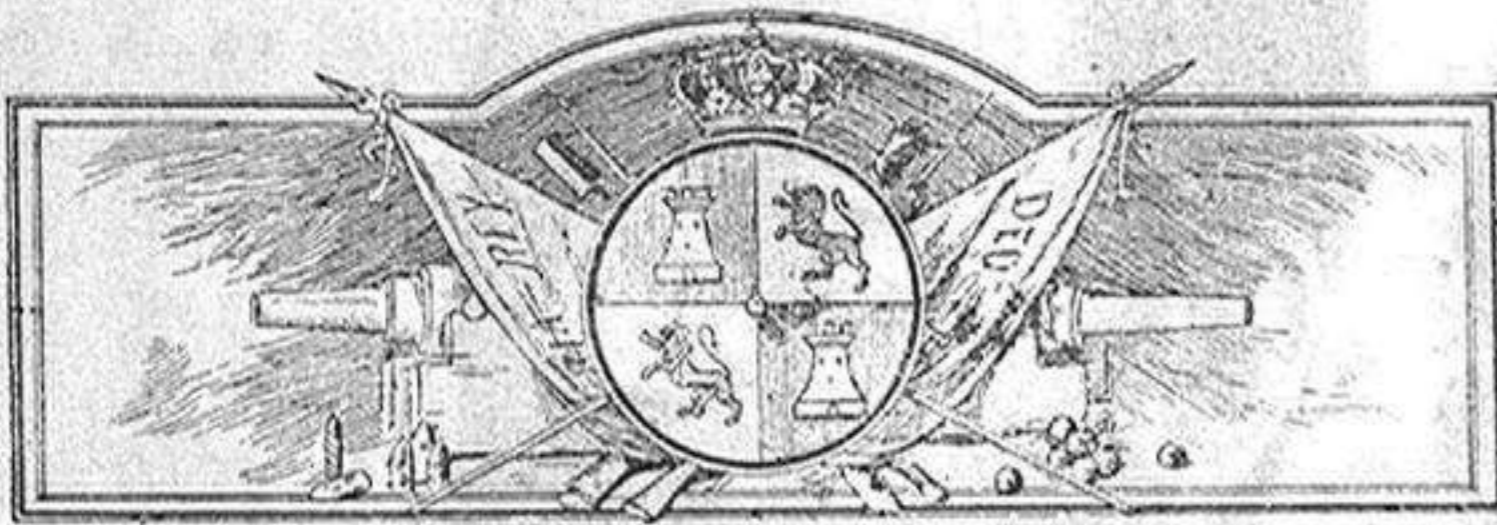
Blanca

Carlos

Dos son los que presentém avuy á nostres àmichs, cumplint lo promés: lo del Representant únich é indiscutible de la Ll.... en Espanya, R.... y Senyor dels espanyols aymants de las glorias y tradicions patrias, y lo de sa filla, S. A. R. é I. l' Archiduquesa Donya Blanca, esposa del Archiduch d' Austria Leopoldo Salvador.

Un y altre retrato son copia fidelíssima de las últimas fotografías fetas á Viena durant lo passat mes, y á las quals se refería la carta del senyor Melgar publicada en lo número 79 de nostre setmanari.

ENTRE CARLISTAS

NOSTRES AMICHS D' OLOT

Jamay es major nostre plaher que quant, trobantnos entre 'ls amichs que identificats ab nostres pènsaments é ideas, pensen com nosaltres y senten lo que nosaltres sentím, experimentém la satisfacció inmensa d'estimar en tot son valor l' entussiasme carlista, l' amor que á la Causa senten los que venen de bona nissaga y comprenen que sols dins lo Credo tradicionalista 'ns es donat esperar la regeneració de nostra pátria.

Tals plaher y satisfacció sentirem fá pochs días á Olot.

Nostres amichs d' aquella comarca treballan incansables per la propaganda carlista. Temps enrera, no fá dos anys, no 's pensava encara en fundar Círcul carlista. Se reuniren uns quants joves de bona voluntat y d' enteresa, y comprenent que no bastava condolders de la poca propaganda que 's feya en favor de Don Carlos á Olot, sino qu' era precís pendrer l' iniciativa, comensaren extenent los estatuts pera la fundació d' un Centre, y pocas setmanas després era ja un fet l' existencia del Círcul Tradicionalista, á qual inauguració tingerem lo gust d' assistir, y ja llavors compreguerem que havia d' ésser fructuosa la resolució entussias-ta d' uns quants carlins. Y en efecte: als pochs mesos havia crescut notablement lo número de socis, y avuy es prodigiosa la propaganda que en la comarca olotina irradia 'l Centre Carlista de la hermosa vila d' Olot.

FESTEJOS TRADICIONALS

Res dirém de la Festa Major, puig bastaría repetir lo que consignavam en lo número passat; que fou de las més hermosas y lluhidas, baix tots conceptes, que 's celebran á Catalunya.

Las tradicionales sardanas, tan famosas á la provincia de Girona y fora d' ella: 'l tradicional ball dels gegants, tradicionales *personatjes*, quals testas, sortidas dels tallers dels Srs. Berga, Vayreda y Companya, son admiració dels inteligents per sa expressió y bon gust artístich; lo tradicional ball dels caballets, que evolucionan ab militar arrogancia devant de mils espectadores, y en fí, y pera ésser tot tradicional y de bona mena, ho foren la lluhidíssima professó que en mitj del major ordre va recórrer los principals carrers de la vila, y 'l *llevant de taula*, que deixá sentir la ayrosa Martxa de Don Carlos per carrers y per plassas en los matins dels días 8 y 9, donant lloch á que tothom escoltés ab delectació 'ls bélichs acorts que recordavan á n' els carlins al Jefe del Tradicionalisme, que pública y fins cert punt oficialment, fou agassajat en la Festa Major de la vila ahont en la guerra passada foren jurats los furs catalans, que estima com á penyora preciosa digne d' ésser reconquistada, tot bon catalá.

Ja veuhen, donchs, com lo Tradicionalisme se imposa. O sinó, que suprimeixin de las Festas d' Olot los actes tradicionals, y res quedarà que valgui la pena.

¡Ah, sí! No hi pensavam. ¡Las carreras de bicicletas!...

EN LO CÍRCUL

Diferents y de varios géneros foren las vetlladas que en obsequi á n' els socis y forasters doná 'l Centre Tradicionalista.

Concert musical, funció dramática y vetllada literaria, de tot hi hagué, prenent part en lo primer la notable orquesta dirigida per don Joan Prat, y en la segona 'ls senyors Traité, Ferrer, Roca, Santonja, Sau, Castañer y Comas, que interpretaren ab gran acert sos respectius papers.

LA VETLLADA

Requereix aquesta capítul apart, per sa importancia en calitat y cantitat, puig se llegiren treballs qual paternitat no desdenyarian poetas y prosistas de nota.

No podrém nosaltres fer sisquera extracte, ja que pera cumplir ab tots, necessitaríam quatre números de LO CRIT D' ESPANYA, y las omissions, quan lo mérit es general, resultan imperdonables.

A grans pinselladas, donchs, ressenyarém nostras impresions referents á dit acte.

Del decorat del saló y perspectiva qu' ofería, dona exacte idea 'l dibuix del senyor Ross, que publiquem en aquest número.

Oberta la sessió, llegí don Tomás Cardelús, digníssim President del Círcul y un dels propagandistas més actius de la comarca, un discurs tan interessant per son fondo com per sa forma, en que combatía ab abundancia d' arguments la *prudencia* d' aquells que no tenint en compte 'ls interessos religiosos y socials sobre tots los altres, se tancan dins l' indiferencia y l' egoisme que tants mals causan á la Bandera católica.

Don Leandro Plandiura pronunciá un discurs que es un verdader tractat d' Estética que voldríam s' animés á publicar son autor, á fi de que fossin molts los que poguessin saboreijar las bellasas que conté.

Don Fulgenci de Batlle, Alcalde de Lladó, intrépit y fogós carlista que á ningú amaga dir que ho es, va atraurer l' atenció de la concurrencia, á la qual oferí, en un riquíssim pomell d' hermosos pènsaments, un sens fí d' ideas y comparacions que foren del complet

agrado de las hermosas señoras y senyoretas allí en bon número, puig va ressenyar los serveys que á la dona deu 'l Cristianisme y 'ls que aquella té que agrehir á aquest, acabant son notable treball ab un calurós período resumint las ideas de Relligió, de Pátria y de Llegitimitat que deuen presidir tots nostres actes.

Lo discurs del senyor Llosas y Badía 'ns desagradá per..... curt, puig al sentirlo no 'ns donavam compte del curs del temps. Tanta simpatía 'ns inspirá l' estudi históric que justament meresqué aplausos repetits y grans elogis dels que l' escoltavam.

Conexíam al senyor Capdevila, vispresident del Círcul, y 'ns constavan sa ilustració y eloqüencia; però en la festa que ressenyém lográ conquistarse la fama de oportú, puig ab gran habilitat sapigué, al donar las gracias, recullir una floreta de cada pomell, y formar un nou conjunt de fragancia y vistositat admirables.

Fou un discurs de gracias fet ab molta idem. Y dit sigui sens pretendrer tornar la pilota al senyor Capdevila, que també, y ab motiu de nostra improvisació, que precedí á la seva, 'ns regalá 'ls oídos ab frases carinyosas que agrehím, per més que resultessin exageradas per l' amistat.

Y 'ls poetas, ¿ahont los deixa? Y de la música, ¿per qué no 'n parla? preguntarán alguns.

Y jo, ab mon amich *Equis*, que té una afició cega pèl's ditzos castellans, contesto que *todo se andará, si la jaca no tropieza, que no se ganó Zamora en una hora, que las cosas de palacio van despacio*, etc.

¿Com no fer menció de factors tant importants en una reunió, com son la poesia y la música? Tan necessaris son, que creyém nosaltres que sens ells algunas vegadas quedarian poch menos que desertas moltes sessions, sobre tot per part de las señoras, que ab sobras de rahó son entussiasistas per las bellas arts.

L' orquesta resultá acertadíssima en la execució de las pessas escullidas, y tocá magistralment la *Martxa Real* y la *Entrada de Don Carlos*.

Com á poesías, totas foren no bonas, sinó millors, sobressurtint las del llorejat poeta Sr. D. Jaume Boloix, que entre altres llegí sa magistral composició *La Madre*, que es admirable tan per sa versificació, com pèl's sentiments delicats y originalíssims que enclou.

Las dels Srs. D. Ramon Traité, D. Emili Roca, D. Martí Santonja y D. Joan Iglesias, tan bonicas com ben recitadas, obtingueren molts y justos aplausos, com també la de D. Pere Oro *¡Era un Convent!*, que en inspiradas estrofas fa remembransa trista, però consoladora, del antich convent de Frares que existí un día en lo que avuy es Parch d' Olot.

Queda ja ressenyada á grans pinselladas la magnífica sessió d' aquell Círcul Tradicionalista.

Y d' igual manera que llavors nos veigerem precisats á deixar la companyia de nostres amichs olotins pera cumplir nostra promesa de visitar Sant Hipólit, nos es ara precís sortir d' un punt pera entrar en l' altre, y com á final d' aquestas notas, sols nos cal dir que visitarem los entorns d'Olot junt ab varios de nostres correligionaris, com també la bonica y pintoresca font de Sant Roch, experimentant molta pena al ausentarnos d' una població tan simpática, y ahont podríam dir, sinó s' hagués de creurer exageració, que per breus horas trobárem la felicitat.

EN SANT HIPÓLIT DE VOLTREGÁ

No 'ns pesa poch ni molt haver visitat la bonica població citada, per més que nostra presencia vaigi ex-

citar de tal manera 'ls nervis d' algun ciutadá terrible, que no 's contentá ab menos que ab lo disparo d' un petardo que posá en alarma aquell pacífich vehinat. Ab nostra curta estancia entre 'ls voltreganesos, poguerem coneixer moltíssims amichs nostres que des sa fundació llegeixen ab entussiasme LO CRIT D' ESPANYA y *El Estandarte Real*, y que están decidits á donar sa vida per la Causa, sempre que 'l Rey ho mani.

Allí no hi há *ojalateros* ni *vividors*.

Tots son carlins práctichs. Lluytan sempre y en tots los terrenos.

Contents avuy que se 'ls diu já las urnas! y contents ahir que se 'ls deya já las armas!; obediens sempre ab obediencia absoluta, no fan com aquells polítichs que sols ho son en temps de pau y en lo de guerra se 'n tornan á casa. No, que tal conducta indica en qui la observa, més egoisme que convicció, més conveniencia que amor á la Causa y més ganas de gosar que de morir.

Los carlins voltreganesos, com tots los de la montanya catalana, están fortament adherits á la voluntat del Rey, y han anat y aniran sempre allí ahont lo Rey indiqui.

Aixó es ésser bon carlí. Lo demés es *pastelería* y farsa.

Prou preámbuls, y aném al grá.

LA VETLLADA

Espayós saló ocupat per número gran de carlistas; senzillés y entussiasme; ¡viscas! atronadors; poesías plenas de foch y discursos respirant ardorós amor á la Causa; ab tots aquestos elements, ¿com no disfrutar de cor y ab pur goig? ¿com no benehir la memoria de aquells que 'ns han ensenyat á sentir com sentím y á aymar junt ab la idea religiosa, la de Monarquía simbolizada en un Rey de vritat y no en una figura decorativa?

Tal nos passá á nosaltres durant las curtas horas que estiguérem entre nostres amichs.

Allí estrenyérem la má á amichs de sempre, com los senyors Picart, Camps, Campané, Roma, Pallás, Adam, Comas, aquestos tres últims de Manlleu, y que acudiren expressament á la vetllada, Vilar, pare y fill, Crispí, Castells, Serra, Guiu, Pastissés, Pla y molts y molts altres quals noms es impossible recordar.

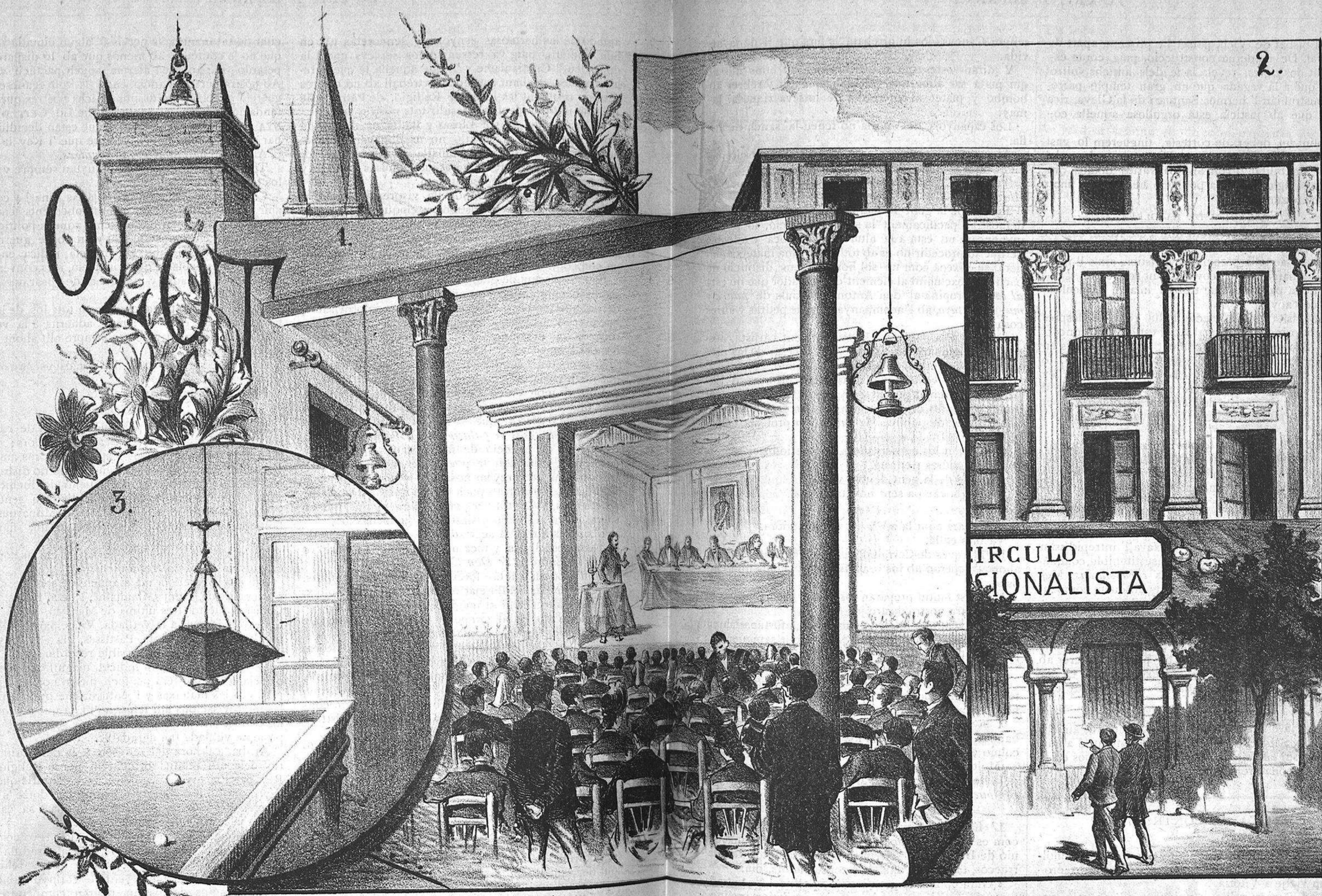
Se llegiren, com hem indicat, magníficas poesías, y caldejada l' atmósfera pel foch que en nostres cors despertavan las mateixas y l' entussiasme que inspiravan las improvisacions allí fetas, no hi há que dir que tots los reunits disfrutárem ab ver goig y sentírem s' acabés prompte vetllada tan agradable.

Arribada l' hora del refresch, y la dels brindis, varios dels allí reunits brindarem per la Religió y pèl Rey, per Espanya y 'ls heroichs voluntaris que en la guerra moriren defensantla, y prop las dotze 's tocá *á derecha é izquierda*, cadascú se 'n aná á sa casa, y á la una ja feyan *salva* del modo referit.

¡Oh previsió lliberal! ¡oh oportunitat revolucionarial! no es poch lo que 'l carlisme, vostra pesadilla eterna y enemich irreconciliable, vos té que agrehir! Perque es de suposar que veyent lo carinyo rabiós que 'ls lliberals nos demostren, deurán compendrer certs individuos que alló de transaccions y alianzas y amistats dels carlins ab lliberals foren necetats y tonteries.

L' IGLESIA PARROQUIAL

La de Sant Hipólit es sens dubte una de las més

3.—Saló de billars.

1.—Aspecte del Saló de sessions en la vetllada del dia 8 d' aquest mes.

2.—Fatxada del Círcul.

grans del bisbat de Vich, potser la primera, apart de la catedral. De moderna construcció, puig conta escassament dos sigles, revela la fe dels antichs voltreganesos, que á la vegada que un gran temple parroquial, construhian l' hermós Santuari de la Gleva, rica joia de que ab justicia está orgullosa aquella comarca.

Cumplint un deber de cortesia, tinguerem lo gust de visitar al molt digne senyor Rector, que 'ns rebé ab gran amabilitat, explicantnos varios detalls que referents á l' iglesia y á la població hem tingut molt gust en coneixer.

LO SANTUARI DE LA GLEVA

A la galanteria del reverent don Pere Roca, capellá del Santuari, debém la satisfacció d' haver visitat minuciosament aquella preciositat artística, aixís l' iglesia com lo camaril y la cova, ahont se guarda l' esqueleto de la pastoreta que trobá l' imatge miraculosa fá uns 1000 anys.

Nostra visita tingué efecte 'l día 10, dos després de la festa principal, en qual fetxa estigué tan concorregut lo Santuari, que difícilment cabían los fiels en lo temple. Predicá 'l sermó, que fou notabilíssim, lo reverent doctor don Joseph Alabern, de Vich, y feu l' explicació de misteris lo reverent senyor Roca, al qual felicitem de tot cor desde aquestas columnas per l' estat admirable d' ordre y conservació en que té 'l Santuari.

La Verge de la Gleva té també Escolanía, composta en l' actualitat d' uns trenta escolanets, que á la vegada que l' instrucció musical, reben la literaria en tota l' extensió, y una educació tan sólida com esmerada.

CALAMITAT

Ho fou la de trobarnos al tornar nosaltres á Barcelona ab que en lo mateix tren baixava l' intrepidíssim y valerosíssim Cèssar modern, l' insustituhible conqueridor de la Seu, lo general de las *corazonadas*. Mes nosaltres, que 'n totas las calamitats busquem compensació, la trobarem tot seguit, al considerar que ja no podia descarrilar lo tren, puig si un día 'l conqueridor de las Galias, trobantse en lo mar y en mitj d' un temporal terrible digué al pilot que no temés lo naufragi, puig portava al Cèssar, bé podíam creure ab fonament que l' influencia mágica exercida pe 'l Cèssar romá debía quedar eclipsada ab la que avuy está exercint lo Cèssar saguntí.

Hora es ja d' acabar, enviant á tots nostres amichs d' Olot, de Sant Hipólit y de Manlleu un coral abrás, renovántlosi las felicitacions per sos progressos en lo camí de la bona propaganda.

F. DE P. O.

POLÍTICA DE CONTRABANDO

¡Faltava una víctima!

En Cánovas, qual talent mónstruo se eclipsa moltes y casi totas las vegadas que vol demostrarlo, projectá un viatge á Vitoria.

Res; en Sagasta rebía ovacions, y ell no volía ser menos.

Peró ¡oh fatalitat! en lloch de anar á veurer los seus paysans los malagueños, lo portá la seva *buena cabeza* á Vitoria.

Aquesta important comarca gemega encare porque lo

senyor Cánovas los hi arrebatá 'ls furs que li donavan vida.

Y ¿dirán vostés que debían veurer ab bons ulls al qui matá sas llibertats? ¿Debían aplaudir y rébrer ab bombo y platet al enterrador de la seva riquesa? Jamay.

Los espanyols de Vitoria no tenen la sanch de xulla.

Aixís es que se contentaren en protestar mesuradament de l' arribada del president del Ministeri.

Testimoni d' aixó es la protesta publicada per *El Alavés*.

Peró si be la gent formal que pensa se contenta en demostrar pacíficament la seva indignació, lo poble, que encare no está á la altura de la época y además porque lo proceder no es ab tothom d' una mateixa manera, se aixecá com un sol home y sens distinció de partits, no excluhint al element conservador que no está *al tanto*, propiná al don Anton una xiula de *padre y muy señor suyo*, ab l' acompanyament de pedras y altres cosas.

Com aquella població es eminentment carlista, nostres correligionaris pagaren lo *pato*, á pesar de las protestas que ferén, confirmadas per l' opinió.

Y ja tenen vostés que la institució primera d' Espanya s' ha venjat posant á la presó á nostre excelent amich y decidit correligionari don Frederich Sodupe, per lo *crim* de publicar la *mesurada* protesta en *El Alavés*.

Gobernant los conservadors, los periodistas sempre pagan los vidres trencats.

Al revés de la gent de mal viure.

Que se la campa sens novetat.

.

Y no para aquí la *venjansa* conservadora.

Va més enllá.

Lo Marqués de Cerralbo ha projectat anar á Vitoria, ahont l' esperan ab los brassos oberts alguns mils carlistas.

Y ab est motiu preparan los conservadors una asonada contra nostre ilustre jefe.

No creyém que la *especie* tinga eco, afortunadament per los mateixos que ho desitjan. Perque sápiguen que per nosaltres res nos fá.

Aquesta vegada la criada pot ser se torne *respondona*.

La paciència la demostrarem á Valencia, de la mateixa manera que 'l frare del quintero rebé ab gran abnegació la primera bofetada.

Y la valentia, encare que demostrada en lo camp de batalla, la demostrarem si los conservadors arriban al colmo de la imprudencia.

¡Molt cuydado, donchs!

Ja ho digué Cervantes: *Nunca segundas partes fueron buenas*.

.

L' Evangeli conservador, *La Epoca*, tan aficionat com es á las lucubraciones de Renan, recullint una opinió de Don Carlos, referintse á los assumptos de Marruecos, tan descuydats dels conservadors, diu:

«¡Gran opinión y gran instinto político! No extrañamos, sin embargo, que la propia condición incline á Don Carlos á estas aventuras. ¡Ser rey de kábilas!»

Ignorém que Don Carlos haje estat rey de lliberals y haje tingut per ministre al Mónstruo.

Per aixó doná carabassa á Sagasta, quan li oferí 'l trono.

Per lo demés, *La Epoca* hauria de fer los possibles perque lo Govern que avuy regeix los destins d' Espanya y 'l xiula la opinió, procurés deixar més ben sentat nostre nom, y en bon lloch l' honra nacional.

Que avuy está á la altura de la conservadora.

Que encare no n' hi há un puny ple.

EQUIS.

Una nova hassanya conservadora debém comunicar á nostres amichs. La d' haver denunciat á nostre estimat company de Vitoria *El Alavés*, dictantse auto de presó contra D. Frederich Sodupe, que está avuy en la presó pel gran delicte d' haver publicat un escrit que no ha agradat á n' en Cánovas.

Ja saben nostres correligionaris alavesos quant sentim, no la xiulada á D. Anton, que aixó 'ns preocupa poch, sinó qu' ells paguin los plats trencats.

—*

S' empenyan molts periódichs en dir que 'ls carlins vitorians son los autors de la manifestació contra 'n Cánovas.

Ho neguém, puig las manifestacions carlistas, quant han procedit, s' han fet sempre llealment sobre 'l camp de batalla y á tiro limpio; però no ab armas de mala lley, com las empleadas pels lliberals valencians contra 'l Marqués de Cerralbo.

Mes suposém que 'ls carlins fossin los autors de la xiulada: ¿pera qué 's necessita més valor? ¿Pera apedregar y xiular á tot un President del Consell de Ministres, ó á un personatge d' oposició que no té forsa pública á las sevas ordres, ni tribunals que 'l defensin incondicionalment?

—*

Una rectificació que 's mereix lo que en son penúltim número 'ns diu *La Tomasa*: Sabém que la polémica, ó cosa semblant, entaulada entre aquell setmanari y 'l nostre, no 's refería pera res á la personalitat de sos directors; però al citar lo nom del de *La Tomasa* no creguerem molestar ni fou nostre ánimo ferir á ningú, majorment quant reconeixém certa sensatés en dit periódich, á pesar d' ésser lliberal.

Y no ho negui més *La Tomasa*, puig ha ensenyat l' orella al confessar que 'l seu ideal es la *República Federal Espanyola*, sols que busca un home ó varios homes, y com Diógenes buscava un home virtuos y no 'l trobava, *La Tomasa* busca un republicá modelo y no 'l sab veurer.

¡Pobre D. Joan Deu! ¡Ell que ja 's debía haver fet la ilusió d' ésser President de la *República Federal Espanyola* que voldria *La Tomasa*!

Vaja, que tal xasco no se 'l mereixia l' intrepit y conegut guerriller olotí.

—*

Poch dura l' alegría entre 'ls conservadors.

Tots los treballs, los esforços y tarugos que realisen en la Junta municipal pera fer passar bous per bestias grosas, es dir, pera endosar á las llistas del cens 5.000 conservadors, de res han servit.

¡Tot fou en val

La Junta provincial, algo més seria y escrupulosa, ha retxassat com ilegals las 5.000 inclusiones.

D' aquesta feta molts municipals y polissons quedaran sense vot.

Y 'ls conservadors ab menos esperansas.

La veritat sempre s' obre pas.

Per aixó va sempre en direcció contraria als conservadors.

—*

El Diluvio, que encara no ha dit una paraula rectificand las mentidas que va propalar ab motiu d' aquella.... bona pessa acullida en las Adoratrices, anuncia que 'ls carlistas se preparan per una nova guerra civil.

Aquesta vegada, l' orga de *las cloacas*, com li diu la premsa, s' adelanta quelcom.

Si 's que té por, respiri.

No ha arribat l' hora.

—*

Los conservadors pretenen passar per católics, y alguns d' ells ab privilegi.

Sin embargo, avuy que son poder, no han pres cap determinació en bé de la moral pública.

Y aixó que quan estaban en la oposició contavan eternament als lliberals lo cuánto del piojoso.

La premsa seria de Barcelona, desde la católica á la lliberal, se lamenta de la pornografía periodística. Però qui deu remediarmo, ó fá el sort ó bé 's diu Andana.

Además, á pesar de que se sab fins á l' evidencia que lo contat per *El Diluvio* respecte del convent de las Adoratrices es una papa, 's permet que una taifa de comerciants d' *últimas horas* cridi tots los días l' atropello d' aquella noya en lo convent de las Adoratrices.

Y 'ls conservadors segueixen sens novetat.

Pera donar llibertat al mal ja teníam á 'n Sagasta.

Y encara aquest procedía millor.

Y ab més lógica.

Sense dirse católich y amich del ordre.

—*

Ab motiu de l' apertura dels tribunals, un periódich resumeix en las següents frases lo discurs del ministre de tota la gracia y justicia.

Diu aixís:

«El discurso del Sr. Villaverde no brilla ni por su estilo literario, ni por su doctrina jurídica.

Resulta una vulgar recopilación de reformas ideadas sin orden ni concierto, sin plan jurídico-científico alguno. Cuatro promesas constituyen su fondo; cuatro frases huecas mal concordadas, su forma.»

Per aixó sortí del pas.

¡Cóm estará la justicia!

Si cada día 's torna més verda ó verde.

—*

Ja deuen sapiguer nostres lectors que á Portugal hi há una gresca de mil dimonis contra Inglaterra.

Y contra 'l Govern conservador portugués, á qui en plenas Corts s' ha tractat de lladre.

Per cert que la premsa d' aquell país no 's mosega la llenga.

Y fa molt bé.

ANUNCIS

Fábrica de cotillas de varias classes

BILLAS DE DUAT

ENVIO A PROVINCIAS

Archs, 4, tenda y Sagristans, 5, 3.º. 1.ª
BARCELONA

El Ejemplo de un gran Rey

per

D. Ramiro Fernández Valbuena

1 PÉSETA

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

RECAREDO

LA UNIDAD CATOLICA,

Estudi històric-critich

PER

D. M. HERNÁNDEZ VILLAESCUSA

4 pessetas en rústica y 5 enquadernat.

En aquesta Administració

GENEROS DE PUNT

-- de --

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boquería, 3.

BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA

ENQUADERNACIONS

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella.

BARCELONA

ESTAMPERIA

de NTRA SRA. DE LA MERCE
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatges de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCHS

Oleografias, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

Tancat los días de festa.—ARCHS, 7; BOTIGA

LO
Crit d' Espanya

Preus de subscripció:

Barna., trimestre. 1 ptas.
Fora, id. . . . 1'25 »

ADMINISTRACIÓ:

»Biblioteca Tradicionalista», Ronda de l' Universitat, 14, Barceloaa.
Apartat de Correus, 147

EL ESTANDARTE REAL

ILUSTRACIÓ MILITAR CARLISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Península, 1 any.	7'50 pessetas.
" 6 mesos.	4 "
Extranger y Ultramar, 1 any.. . . .	12 "

ADMINISTRACIÓ:

Ronda de l' Universitat, núm. 14. — BARCELONA